

1.Sygn. akt VI GC 810/20

1.0.0.1.WYROK

1.0.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku, Wydział VI Gospodarczy

w składzie Przewodniczący Sędzia Andrzej Makówka

Protokolant stażysta Katarzyna Las-Muras

po rozpoznaniu 11 października 2021 r. w Rybniku

na rozprawie, w postępowaniu gospodarczym,

sprawy z powództwa M. D.

przeciwko (...) S.A. w W.

2.o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda 8.500 zł (osiem tysięcy pięćset złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 11 kwietnia 2018 r.;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 1.212,14 zł (jeden tysiąc dwieście dwanaście złotych czternaście groszy) zwrotu kosztów postępowania z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od uprawomocnienia się wyroku;
4. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rybniku 497,31 zł (czteryście dziewięćdziesiąt siedem złotych trzydzieści jeden groszy) nieuiszczonych wydatków;
5. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rybniku 171,13 zł (sto siedemdziesiąt jeden złotych trzynaście groszy) nieuiszczonych wydatków.

sędzia Andrzej Makówka

Sygn. akt VI GC 810/20

UZASADNIENIE

Powód M. D. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w W. (poprzednio (...) S.A. w W.) 33.200 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 11 kwietnia 2018 r. i kosztami procesu. Dochodził częściowej zapłaty odszkodowania za szkodę związaną ze zdarzeniem drogowym, którego sprawca był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego u pozwanej. Szkoła powstała w mieniu poszkodowanego.

W sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Zarzuciła, że wypłaciła należne powodowi odszkodowanie w całości.

Dopiero w trakcie procesu pozwana podniosła jeszcze jeden zarzut – braku legitymacji procesowej powoda z uwagi na wpis współwłaściciela w karcie pojazdu.

Sąd ustalił:

16 stycznia 2018 r. doszło do kolizji, w której uczestniczył pojazd marki (...) o nr rej. (...) stanowiący własność powoda. Szkada została zgłoszona pozwanej w tym samym dniu. Pozwana zakwalifikowała szkodę jako całkowitą, gdyż koszt naprawy pojazdu przewyższał jego wartość sprzed uszkodzenia. Pozwana ustalając wartość pojazdu wzięła pod uwagę, że podczas przeglądu technicznego uszkodzonego pojazdu 27 sierpnia 2014 r. odnotowano przebieg 558.320 km. Taki sam przebieg odnotowano podczas kolejnego przeglądu technicznego 12 czerwca 2015 r. Po zmianie właściciela i przeprowadzeniu badania technicznego 8 stycznia 2016 r. odnotowany przebieg wynosił 347.125 km. W dniu kolizji przebieg uszkodzonego pojazdu wynosił 561.772 km. Podane dane uzasadniały domniemanie ingerencji w licznik pojazdu. Dlatego pozwana przyjęła do wyliczenia wartości pojazdu szacunkowy przebieg wynoszący 772.967 km, co z kolei uzasadniało jej zadaniem korektę ujemną za przebieg znacznie powyżej normatywnego (-14.547 zł), czwarta część wartości początkowej. Pozwana ostatecznie ustaliła wartość rynkową pojazdu na 46.800 zł, a wartość uszkodzonego pojazdu tzw. pozostałości na 21.500 zł. 11 kwietnia 2018 r. pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie w wysokości 25.300 zł. Strony prowadziły rozliczenia wg wartości netto, z uwagi na możliwość odliczenia przez powoda podatku od towarów i usług.

Okoliczności częściowo bezsporne, dodatkowo dowód: akta szkody na płycie CD k. 46, a w nich m. in.: potwierdzenie sprawcy wypadku/kolizji, przyjęcie zgłoszenia szkody, notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym, polisa, druk zgłoszenia szkody, zlecenie wykonania wstępnej likwidacji szkody, decyzja pozwanej k. 7, potwierdzenie przelewu k. 8, wycena pozwanej k. 7-11 pismo pozwanej k. 15-15v, opinia pozwanej k. 16

W piśmie z 14 lutego 2018 r. pozwany zakwestionował wycenę wartości pojazdu przed szkodą, wskazując, że wartość rynkowa pojazdu wynosiła co najmniej 80.000 zł. W odpowiedzi pozwana przedstawiła nowe wyliczenie początkowej wartości autobusu, w którym korekta z przebieg wynosiła 11.600 zł a wartość początkowa 47.900 zł (poprzednio 60.000 zł).

Dowód: pismo powoda wraz z załącznikami k. 12-14, odpowiedź pozwanej k. 15-16

Wartość rynkowa uszkodzonego autobusu na dzień wystąpienia szkody wynosiła 55.300 zł przy uwzględnieniu niezbędnych korekt. Szacunkowy przebieg przyjęty przez pozwaną 772.967 km był podstawą zastosowania korekty dodatniej 5.986 zł, gdyż normatywny przebieg dla pojazdu marki i wieku uszkodzonego autobusu wynosił 959.500 km.

Dowód: opinia biegłego k. 67-81, opinie uzupełniające k. 116-122, k. 144-146

W dowodzi rejestracyjnym uszkodzonego pojazdu w dalszym ciągu zatrzymanym przez Starostwo Powiatowe w Ż. jako jedyny właściciel jest wpisany powód.

Dowód: kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 174

Sąd pominął dowód z umowy zakupu uszkodzonego pojazdu, gdyż zebrany w sprawie materiał dowodowy był wystarczający dla rozstrzygnięcia. Pominęto również dowód z kolejnej opinii uzupełniającej biegłego o czym niżej.

Sąd zważył:

Powód wywodził roszczenie z umowy ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Podstawowym aktem prawnym regulującym kompleksowo ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z ruchem pojazdu mechanicznego jest ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U.2018.473 j.t., dalej ustawa). Jej przepisy stanowią *lex specialis* względem art. 822 § 1 k.c., a w sprawach nieuregulowanych stosuje się przepisy kodeksu cywilnego (art. 22 ustawy). Zgodnie z art. 34 ustawy z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są

zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych objęta jest odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy). Stosownie do art. 36 ust. 1 ustawy odszkodowania ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Odpowiedzialność sprawcy szkody wynikała z przepisów art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c.

Na mocy przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Odszkodowanie powinno odpowiadać poniesionej szkodzi.

W sprawie bezsporna była odpowiedzialność pozwanej za skutki zdarzenia, powstanie szkody całkowitej i wartość uszkodzonego pojazdu tzw. pozostałości 21.500 zł. Spór dotyczył wartości rynkowej pojazdu przed szkodą, a w konsekwencji wysokości odszkodowania. Ponadto uprawnienia powoda do dochodzenia roszczenia w całości.

Jak wynika z dowodu rejestracyjnego uszkodzonego pojazdu jego jedynym właścicielem jest powód. Powód rejestrując pojazd, po zakupie w 2015 r. musiał przedstawić poprzedni dowód rejestracyjny i umowę nabycia pojazdu. Skoro do obecnego dowodu rejestracyjnego nie przeniesiono żadnych wpisów dotyczących współwłaściciela oznacza to, że współwłasność wczesniej wygasła. Ponadto w postępowaniu likwidacyjnym pozwana nie negocjowała uprawnienia powoda do uzyskania odszkodowania i tym samym jego wyłącznego prawa własności uszkodzonego pojazdu. Nie złożyła tego zarzut również w sprzeciwie. Oznacza to, że omawiana kwestia nie budziła żadnych wątpliwości.

Wartość pojazdu przed uszkodzeniem ustalono w oparciu o opinię biegłego na 55.300 zł. Biegły w opiniach uzupełniających obalił poglądy powoda o wyższej wartości początkowej z uwagi na podwozie M. (...) i silnik M. oraz pozwanej o braku podstaw do zastosowania korekt za przebieg w związku z niemożnością podania prawdziwego przebiegu wobec oczywistych ingerencji w licznik uszkodzonego autobusu. Przede wszystkim należy mieć na uwadze, że to na pozwanej jako likwidatorze szkody spoczywał obowiązek prawidłowego ustalenia i wyliczenia właściwego przebiegu pojazdu. To pozwana w postępowaniu likwidacyjnym ustaliła szacunkowy przebieg na 772.967 km. Biegły jedynie te ustalenia zastosował w swoich obliczeniach, dodając od siebie, że oszacowany przebieg, chociaż niższy od normatywnego jest prawdopodobny. Dlatego nie było podstaw do pominięcia zastosowanej przez biegłego korekty za przebieg. Dodatkowo był jeszcze jedna przyczyna przyjęcia ustaleń biegłego. Ten sam szacunkowy przebieg był dla pozwanej podstawą znacznej korekty ujemnej, a dla biegłego podstawą korekty dodatniej. Sytuacja gdy stosując tę samą zmienną raz wartość pojazdu zostaje zmniejszona o 14.547 zł, a za drugim razem zwiększona o 5.986 zł nie jest zrozumiała i wskazuje na nierzetelne przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego. Pominięcie korekty za przebieg w pełni stanowiłoby swoistą premię dla pozwanej, która używając tego samego parametru raz twierdzi, że powinien on wpłynąć na obniżenie odszkodowania, a kiedy okazuje się, że wpływa na podwyższenie wartości wnioskuje o jego pominięcie. Ponadto w odstępie 2 miesięcy w 2018 r. przedstawia powodowi dwa różne wyliczenia wartości pojazdu przed szkodą bez żadnego wyjaśnienia.

W konsekwencji pomniejszając wartość pojazdu przed szkodą ustaloną przez biegłego 55.300 zł o wypłacone odszkodowanie 25.300 zł i wartość pozostałości 21.500 zł uzyskano kwotę dodatkowego odszkodowania 8.500 zł. Tę sumę zasądzono na podstawie wskazanego wcześniej zapisu.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Świadczenia odszkodowawcze zakładu ubezpieczeń są terminowe, co oznacza, że zakład ubezpieczeń nie pozostaje w opóźnieniu co do kwot nie objętych jego decyzją, jeżeli poszkodowany po jej otrzymaniu lub wcześniej nie określił kwotowo swego roszczenia (zob. uzas. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 1999 r., III KKN 315/98, OSNC 2000 nr 2, poz. 31, str. 52). Powód już pismem z 14 lutego

2018 r. kwestionował wycenę uszkodzonego pojazdu. Pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie 11 kwietnia 2018 r. i w dniu wypłaty odszkodowania znała stanowisko pozwanego w tym zakresie. Dlatego odsetki należało zasądzić od 11 kwietnia 2018 r., zgodnie z żądaniem pozwu.

W pozostałym zakresie powództwo oddalono jako bezzasadne.

O kosztach procesu postanowiono na podstawie art. 100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając stosownie do wyniku postępowania. Powód utrzymał się z roszczeniem w 25,60 %. Poniesione przez strony koszty postępowania wyniosły 9.394 zł. Złożyły się na nie: opłata od pozwu 1.660 zł, wynagrodzenia pełnomocników 2 x 3.600 zł, opłaty skarbowe od pełnomocnictw 17 zł i 800 zł zaliczki powoda na wynagrodzenie biegłego. Pozwana powinna ponieść 25,60 % kosztów tj. 2.404,86 zł, a poniosła 3.617 zł. Zatem zasądzono od pozwanej na rzecz powoda różnicę 1.212,14 zł.

Natomiast na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. pobrano od stron, stosownie do wyniku postępowania, pozostałą część wynagrodzenia biegłego 668,44 zł. Od powoda 497,31 zł (74,40 %), od pozwanej 171,13 zł (25,60 %).

Sędzia Andrzej Makówka